

re nō possem. existimaui pfecto hāc mihi egritudine tuā. eē
cōem p eo amore ac beniuolētiā. q̄ in te summo affectus
sum ij ¶ Sed quāto maior fuit exacta mesticia. tan
to maior nūc leticia successit postq̄ intellexerim. teiā dei op
timi bonitate inuāte in pstinā salutē fuisse restitūtū. Gratu
lor igit tibi p̄us p ista incolumitate tua instaurata. deumq̄
exoro. vt diu te saluū seruet atq̄ supstite. vt nos oēs amici
tui cupim⁹ ⁊ optamus. q̄ tuo amore a deo deuincti sumus
vt nūq̄ possumus ab eo auelli iij ¶ Nos q̄q̄ scias
diuina fauēte pietate. saluos oēs eē atq̄ incolumes. ⁊ om̄i
bus votis tuis q̄ libētissime patos. dū tibi possumus esse ⁊
honorē ⁊ vtilitati q̄ maxime Vale.

¶ Exhortatiuū genus Caput vñdecimuz
Exhortatiuū genus ē illd. qd̄ sit quotienscūq̄ psonā
aliquā ad aliqd̄ pagendū volumus cohortari. ⁊ huius
ḡn̄is spēs s̄t due Vna. s. ad leticiā Altera p̄o ad dolorē
Exhortatoria

Ad dolorem

Ad leticiam

¶ Exhortatiua eplā ad leticiā est illa q̄ scribit̄ ad amicum
quem exhortari volumus ad aliqd̄ pagendū. qd̄ illi in gau
diū bonorem. ⁊ vtilitatez futuz sit Lūius eplē talis est rez
gula

¶ Regula

¶ Si exhortatoriā eplā ad leticiā ad aliquem amicū scri
bere voluerimus. quem exhortari volumus. vñ ad p̄tutes
capessendas. vñ ad gaudiū p aliq̄ re suscipiendū. siue ad ali
quid aliud pagendū qd̄ in eius vtilitatem redūdet. illā in p
tes q̄nq̄ diuidemus In q̄z p̄ma beniuolentiā captabi
mus ab ip̄a re. declarātes. quātum ip̄i amico. ad quez scri
bimus. sit futura vtil̄ res ip̄a. ad quā ip̄m exhortari stude
mus In scōdā beniuolentiā similr capiamus a re ip̄a. lau
dātes ip̄am ab honestate ⁊ iusticia ⁊ demonstrātes ip̄am eq̄
simā esset: ⁊ q̄cūq̄ pbatissimo viro dignā ad hoc vt ip̄e ami
cus fatilius incitet ad id faciendū: ad qd̄ ip̄m cohortamur
si senserit aliqd̄ in sibi honoris pfutuz In terciā at demon
strabimus rem ip̄am esse possibilem ⁊ facilem pagendū: qz
naturalr quāto res est faciliortāto libentius a nob suscipiē
tū natura nr̄a a labore pcliūis sit ad libidinem ⁊ voluptatē

tem. In q̄rta p̄o oñdemus huiuscerei necessitatē. dicentes q̄
nec̄ario amicū ip̄m oporteat tale q̄d pagare. ne forte in ali
q̄d dānū v̄l dedec⁹ incideret In vltia deniq; pponemus. q̄d
volum⁹ ip̄m amicū facere. dātes ei modū rē ip̄am pagendi
et h̄ p̄o appellat. q̄ tñ int̄ ceteras ptes ē pōnda. vbi magis
ad ppositū facere videat

¶ Propositio.

¶ Exhortet Fabius papyriū p̄textatū. ingenuū adoleſcen
tem ad p̄tutes capellendas.

i Pars

Exemplum.

¶ Nihil vnq; fuit papyri charissime q̄d tā publicis q̄ p̄u
tis reb; maiori vnq; emolumēto fuisse legam⁹. q̄ ea potissi
mū p̄tus q̄ nō solū p̄uatas domos. v̄x ⁊ publica q̄q; ip̄ia
regere. gubnare atq; ip̄imis augere solita ē. hinc ⁊ atheniē
ses doctissimos viros rem suā publicā merito iter ceteras p̄
stantissimā reddidisse p̄perim⁹. Nec minus q̄dem clarissi
moz viroz p̄udētia: sapiētissimoz p̄silio r̄omanā scim⁹
rēpū. p̄seruatā atq; mirifice ampliātā ii ¶ Præterio
eiusdē p̄tutis splēdorē: q̄q; potissimū ei failliar; nō mini
mū q̄dem honestat⁹ ē. est em̄ tāta p̄tutis grā. tāta glia ⁊ au
toritas. v̄t facile ex ignobili quenq; nobilē. ex mortali imoz
talē reddere possit iii ¶ Ad hāc igit p̄tutis laudes p̄
singalari in te beniuolētia mea. his meis lris testificare diū
posui. nō q̄ ad illā te tua sp̄ōte satis icitatū eē diffidā. sed vt
amorē in te meū apud te testificatū relinqūā iiij ¶ Nec
p̄fecto tibi ad p̄tutē capellendā difficil̄ adit⁹ p̄t̄. hāc ei tibi
facillē p̄pa b. si b̄ statuer; q̄p̄ laudū glām adamar;. q̄bus
arbitro he laudes p̄pant. i ijs potissimū eē elaborādū v
¶ Nec vides q̄nto tibi hac maxie tēpestare nec̄aria sint. cū
cadēt̄ reipū. tñ sit op⁹ defensorē. q̄ oī p̄tute vallat⁹. eā i p̄sti
nū statū veterēq; libratē merito sit vindicaturus Vale.

¶ Exhortatiua ad dolorem

¶ Exhortatiua eplā ad dolorē ē illa. q̄ scribit ad aliquē a
micū quē exhortari volum⁹ ad lachrymas ⁊ merorē p̄ aliq̄
fortuna aduersa. v̄l publica v̄l p̄uata. ⁊ h̄ eplē tal̄ est reglā

¶ Regula

¶ Si exhortatiua eplā ad dolorē ad aliquē amicū scribe
re voluerim⁹. quē ad lachrymas v̄l luctū icitare volum⁹ p̄

aliq casu aduerso. q nob l amic puate acciderit. vl publice
etiā euenerit. illā i ptes qttuor dide. In qz pma beuolēti
am captabi ab ipa re. demrāntes qntū sit iustū z honestū.
aut p amicor aduersitatibz. aut p publicis icōmoditatibz
dolere. cū p cipue huiuscemōi calaitates deam? cōes existia
re In scda pō narrabim? casuz ipz. ppe quē volum? ipz amī
cū ad dolorē pmouere In tēia at cū p b accommodatis exhor
tabimur ipz ad dolorē p talē re suscipiendū In qrtā pō z vlti
ma demrābim? qntū sit neccāriū in huiuscemōi calaitatibz
dolere. vt p? dolorē succedat cogitatio z cura p sulēdi ipē re
bz afflictis pmittētes et nos opaz hrām i oibz fore patā. dū
modo possumus in aliq pdesse.

¶ **Propositio.**

¶ **Exhortet** planciū Licero. ad dolorē capiendū p reipub.
rhomane oppressione

i Pars Exemplum

¶ **Cū** iure tā diuīso qz hūano cogēte p? pietissimū i deos ob
sequi. qd qd in nob ē. illō totū patrie reig publice debeat. p
cū solū pspitatibz letari. incōmoditatibusqz lugere dēm?
sz p q etiā sanguinē effundere (si op? ē) debiti sum? n sū ab
officio boni ciuis alienū arbitrat? si expositis calaitatibus
nrīs. te ad nobiscū lachrymādū incitauero ij ¶ **Scias**
plance charissime pstinā illā dignitatē. autoritatē nrām q
mirifice h i senatu pollebam? cesaris nūc iniquitate penit? cē
sublatā. q monarchiā imperij psecut? nō solū pēs ab vrbē
xpulit. sz nec alicui viro bono libez apli? nomē reliqt iij

¶ **Quis** igit ē tā ferre? ciuis. q se a lachrymis ptinere possit
amissa nāqz dignitate nrā. qd reliquū nob ē nisi vt in luctu
et squalore taceam? flem? ploram? vlulam? tota die teqz
lachrymaz istaz etiā volumus sociū hē iij ¶ **Accē**
em ē vt gemitus augeāt. lachryme exrescāt. ploratus cre
brior fiat. h em fortassis aīoz q dā irritamēta fuerint. q diu
iniuriā istā pati nequibunt. q si quis ad hāc laudabilem p
uinciā aīam adiecerit. nō reculo laborem. sed potius ad om
ne capitis periculum subeundum. oēm operā meā. vitam
deniqz ipam libentissime patā voueo Vale

¶ **Dissuasiuū** genus Caput duodecimū.

¶ **Assuasiuum** genus est illud qd fit quotienscūqz ad
aliquem amicum scribimus. quez si viderimus inclinātū